

LNS Kopsolī

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

2004. gada februāris

www.lns.lv

Nr. 3 (849)

LNS Domē

LNS budžets — bez deficīta

Ilze Kopmane, teksts un foto

Arvien grūtāk ir sabalansēt augošos izdevumus ar ieņēmumiem, kuri nebūt nenāk tik viegli un ātri. Un tomēr LNS ieņēmumu un izdevumu tāme ir tapusi, apsverot visas iespējas un izvēloties optimālo variantu. Un tā — 28. janvārī domnieki sanāca uz pirmo sēdi šajā gadā, lai vēlreiz caurskatītu un apstiprinātu finansiālās rīcības plānu šim gadam.

Apjomi ir solidi

Tā varētu raksturot plānotos gada ieņēmumus un izdevumus, kas sastāda vienādu summu — turpat 180 tūkst. latu katrā daļā.

LNS prezidents, raksturojot tāmi, atzīmēja, ka šogad arī LNS nācies izjust valdības piekopto līdzekļu ekonomijas politiku — valsts pasūtījuma izpildei RH darbā atvēlēts 5 tūkst. latu mazāk. Sastādot tāmi, toties bija jāreķinās ar objektīvi palielinātiem izdevumiem vairākās sadaļās — dārgāki kļūst daži komunālie pakalpojumi, pacelta minimālā alga, atsevišķās jomās nāksies piemērot jaunu pievienotās vērtības nodokļa likmi utt. Tāda ir valdības politika, un ar to visiem jāreķinās.

Liela debāte neizraisījās — vien daži jautājumi un skaidrojumi par atsevišķām pozīcijām, un iznākumā sekoja Domes balsojums ar tāmes apstiprinājumu.

Dažādi

Domnieki tika informēti par bažīgo situā-

ciju, kas veidojas surdotehnisko pakalpojumu jomā. Visi izveidotie LNS surdocentri darbojas kā valsts pasūtījuma izpildītāji un finansēti no valsts budžeta. Finanšu samazinājums draud izraisīt situāciju, kad būs jālikvidē dažas filiāles un cietīs reģionu iedzīvotāji. LNS neplāno finansēt no saviem līdzekļiem šo centru darbību.

LNS viceprezidente M. Piterniece sniedza informāciju par LNS sadarbību ar organizāciju «Sustento», kas apvieno vairāk nekā 30 organizācijas, apvienības, fondus utt. cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Arī LNS jau vairākus gadus saskaņā ar valdes lēmumu ir tās sastāvā. Diedru nauda nav jāmaksā, bet LNS tiek aicināta deleģēt savus pārstāvjus līdzdalībai dažādās aktivitātēs. Tā, piemēram, 2003. gadā no Valmieras biedrības 2 pārstāvi piedalījās Eiropas invalīdu forumā Grieķijā, no Rīgas — līdzīgā pasākumā Romā. Par šiem braucieniem nekas nav jāmaksā (finansē «Sustento» no savu projektu naudas). Nākotnē plānota vēl tālāka sadarbība projektu realizēšanā, kā arī priekšlikumu gatavošanā valdībai, lai uzlabotu invalīdu dzīves kvalitāti.

Domnieki saņēma atbildes par to, ka Rīgas skolas internāta ēka ir reģistrēta Zemes grāmatā kā LNS īpašums, bet jautājums par Jāņa sētas 5 telpu privatizāciju iestrēdzis Rīgas Domē — nav atbildes.

Komunikāciju centra direktors E. Vorslovs pavēstīja vēl vienu priecīgu jaunumu — Rīgas Dome piešķirusi līdzekļus interneta bezmaksas lietošanai rīdžiniekam. Šai sakarā domniece R. Rizika ierosina, ka vajag sākot apmācības kursus interneta izmantošanā. E. Vorslovs solīja šādu iespēju nodrošināt. ♦

Šajā numurā lasiet

1. lpp. Dome spriež par līdzekļiem LNS darbības nodrošināšanai 2004. gadā.

2. lpp. Intervija ar LNS galveno grāmatvedi Ilzi Roķi par to, kā tapa LNS budžets: kādi ir LNS ieņēmumi un kādi gaidāmi izdevumi šajā gadā.

Jauna Informācija par mobilajiem sakariem.

3. lpp. Turpinās stāstījums par Pasaules nedzirdīgo kongresa notikumiem Kanādā, Monreālā pagājušā gada vasarā.

Notikumu kalendārs: kas, kur, kad gaidāms tuvākajā nākotnē nedzirdīgo dzīves norisēs pasaules mērogā.

4. lpp. Kultūras dzīves notikums: rītausmieši piedalās Rīgas Domes teātru skatē un saņem balvas. Par ko — izlasiet paši!

5. — 6. lpp. Bet ko pieredzējusi jaunieši, neilgu laiku pabūdami tepat «ķaimiņu» ārmēs — Slovērijā? Par to stāsta Raiņa skolas pieredzes apmaiņas grupas vadītāja Marika Antonova.

Attēla: Jauniešu grupa Slovērijā. U. Ozola foto.

7. lpp. Sadzīves lappuse: mūsu lasītāji sūta īpašos sveicienus, pateicas, atvadās no mūžībā aizgājušajiem utt.

8. lpp. Šautriņas, šahs... Sporta dzīve īstenībā nerimst ne brīdi. Svarīgi ir nevis uzvarēt, bet piedalīties. Rosīties, kustēties, darboties — gan pašmāju, gan citās sacensībās.

Pirmā Domes sēde šajā gadā.

Aktualitāte

Kā tapa LNS budžets

DAŽI JAUTĀJUMI LNS GALVENAJAI GRĀMATVEDEI ILZEI ROŽEI.

Ilze Kopmane

□ Tātad — kā notika LNS budžeta veidošana 2004. gadam salīdzinājumā ar citiem gadiem?

— Budžeta savlaicīgu sastādīšanu kavēja tas, ka nebija skaidrības par finansējumu valsts pasūtījuma izpildei. Gaidījām atbildi no valdības. Kad saņēmām, tad arī varējām visu saplānot līdz galam.

□ Kādas izmaiņas ir 2004. gada budžetā?

— Auguši izdevumi vairākās līdzšinējās pozīcijās (skat. rakstā *Par Domes sēdi*). Atšķirībā no citiem gadiem klāt nāk izdevumi juridisko pakalpojumu apmaksai — galvenokārt saistībā ar nekustamo īpašumu apsaimniekošanu (1 t. LVL).

Papildizdevumi saistās arī ar LNS lēmumu iestāties Eiropas nedzirdīgo organizācijā, PNF biedru naudu u. c. (1,6 t. LVL).

□ Kas ir mūsu budžeta prioritātes?

— Visi izdevumi, kas attiecas uz normaļa darba ritma nodrošināšanu un valsts pasūtījuma izpildi: RH programmu izpilde, algas, komunālie maksājumi, nekustamo īpašumu uzturēšana kārtībā utt.

□ Izdevumi ir pieauguši, bet kā ir ar mūsu ieņēmumiem — vai tie spēj nodrošināt visas vajadzības?

— Finansējums sociālās RH darbam no valsts puses (57,5 t. LVL) ir par 5 t. LVL mazāks, un tāpēc jo rūpīgi jāizvērtē iekšējie resursi un iespējas: ko varam atļauties un kur var ietaupīt.

Galvenos ieņēmumus veido telpu īre, noma un atskaitījumi no MRU (67,5 t. LVL). Daļu līdzekļu biedrībām atvēl arī vietējās pašvaldības (Rīgā, Smiltēnē, Ventspilī, Rēzeknē u. c.) Paredzēti citi ieņēmumi no biedru naudām, abonēšanas maksas, grāmatu realizācijas, projektu finansējumi u. c.

□ Kurās tāmes pozīcijās esam ieņēmuši taupības režīmu?

— Visās tas jāievēro, bet ir lietas, bez kurām nevar iztikt, lai kā mēs vēlētos. Algas netiek paaugstinātas nevienam, izņemot tos, kam pēc likuma pienākas lielāka minimālā alga (70 LVL vietā — 80 LVL).

Nekustamo īpašumu uzturēšanai būtu nepieciešami 30 tūkst. LVL, bet varam atļauties tikai 19 t. LVL utt.

□ Vai visas biedrības un iestādes apmierinātas ar šajā gadā atvēlētajiem līdzekļiem?

— Vienmēr jau var vēlēties vairāk. Bija ar katru atsevišķas pārrunas un saskaņošana. Domāju, ka nepieciešamais līdzekļu apjoms visiem ir nodrošināts, lai varētu sekmīgi strādāt pilnīgi visos mūsu darba virzienos.

□ Pagājušajā gadā LNS pārgāja uz centralizēto grāmatvedību. Vai tas bijis pareizs lēmums un devis pozitīvu rezultātu?

— Droši varam teikt — jā. Tagad mums ir skaidrs priekšstats par mūsu kopējo finansu saimniecību un iespēja sekot tam, lai budžets pamatā pildītos tā, kā mēs saplānojam. Agrāk bija tā, ka biedrības bieži vien par pašu saskaņoto tāmi it kā «aizmirsa» un gadījās, ka izdevumi dažkārt pārsniedza ieņēmumus.

Diemžēl LNS valdei nācās piedzīvot arī diezgan lielu šoku sakarā ar dažviet uzkrātiem parādiem, un nu jācinās gan ar biedrību debitoriem, gan kreditoriem.

Esam pārslēguši vairākus līgumus, lai atgūtu parādus, un ceram, ka vairs neatkārtosies bēdīgi gadījumi, kad jāzaudē liela nauda (piemēram, kā tas bija ar kādu KC «Rītausma» telpu nomnieku).

□ Budžets ir apstiprināts bez lielām debatēm un domstarpībām. Vai tas jūs iepriecina?

— Tas man sagādā gandarījumu par mūsu kopīgo veikumu. Skaitļi nav sausi un garlaicīgi. Zem katra lata slēpjas iespējas strādāt radoši, ar pilnu atdevi, lai nedzirdīgo sabiedrība gūtu pēc iespējas lielāku labumu. To novēlu visiem, kuri atbildīgi par 2004. gada budžeta izpildi. ♦

LNS Surdocentrs ziņo

Dzirdes aparātu baterijas var iegādāties šādās aptiekās:

- ✓ Rīgā, Elviras ielā 16
- ✓ Rudens aptiekā, Rīgā, Jasmu ielā 1 (Pļavniekos)
- ✓ Mēness aptiekās:
 - Talsos, Dundagas I8
 - Tukumā, Kurzemes pr. 2a
 - Jelgavā, Lielā 17.
- ✓ Saules aptiekās:
 - Rīgā, Prāgas 1 (autoostā)
 - Rīgā, Brīvības gatvē 230

Komunikāciju centrs informē

Latvijas Mobilais Telefons ar 12.janvāri veicis izmaiņas īsziņu (SMS) pakalpojumu „īsziņa uz e-pastu” un „īsziņa no e-pasta” darbībā. Lai varētu saņemt sūtījumus no e-pasta (ar datora starpniecību), šo pakalpojumu lietotājiem tiek piešķirta īpaša e-pasta adrese.

Jaunā kārtība attiecas tikai uz LMT pastāvīgā pieslēguma un Okartes lietotājiem.

Lai saņemtu e-pasta adresi, uz numuru 9319915 jānosūta komanda:

ADRESE edgars (edgars — ir brīvi izvēlēts Jūsu identifikators, varat izvēlēties jebkuru vārdu, kas nav īsāks par 5 simboliem). Ja atbildes īsziņā saņemsiet ziņu, ka šis vārds jau aizņemts, tad būs jāizvēlas cits identifikators, piemēram: edgarsv. Turpmāk jūsu adrese būs, piemēram: edgars@sms.lmt.lv.

Kad esat veiksmīgi reģistrējis savu adresi, uz numuru 9319915 jānosūta komanda: E SKAITS 20#3. Tas nozīmēs, ka diennaktī no e-pasta varēsiet saņemt līdz 20 īsziņām līdz 480 zīmēm garas (160x3).

Neskaidrību gadījumā varat kontaktēties ar LNS Komunikāciju centra darbiniekiem.

Tā kā LNS Komunikāciju centrs informācijas nodošanai ar SMS starpniecību izmanto datorus, tad lūdzam visus LMT pastāvīgā pieslēguma un Okartes lietotājus paziņot savas mobilā telefona e-pasta adreses. Pretējā gadījumā negarantējam informācijas piegādi, izmantojot SMS.

LNS Komunikāciju centrs, Elviras ielā 19, Rīgā.
Teksta telefons: 7471588, fakss: 7815284.
SMS: 6416003 (edzis@sms.lmt.lv).
E-pasts: help@lms.lv

Kultūras centrā «Rītausma»

Ceturtdien, 19. februārī
pl. 17.30 notiks
psihologa konsultācija
nedzirdīgo zīmju valodā.

To vadīs psiholoģe
Solvita Umbrāško.
Izmantojiet doto iespēju!

Uzmanību!

Laikraksti «Diena», «Rīgas Balss» un «Vakara Ziņas» katru dienu pieejami lasītājiem Elviras ielā 19, Il stāva gaiteni uz «KS» galdīņa.

Galvenā redaktore ILZE KOPMANE. Datormaklets: BRIGITA ALDERSONE.

«Pasaki labu vārdu —
lai prieks stāigā pa zemi.»
A.Birkerts

Nākamais numurs 29. februārī

PNF kongresā

Invaliditāte: kas tā ir? Vai nedzirdīgie ir invalīdi?

Ilze Kopmane

Ko jūs domājat, kad lasāt vai dzirdat vārdu «invaliditāte»?

Vai šo jēdzienu var attiecināt uz nedzirdīgajiem cilvēkiem? Ar šādiem jautājumiem pie kongresa dalībniekiem vērsās Cilvēktiesību komisijas diskusijas vadītāji par virsrakstā minēto tēmu.

Ikviena var nokļūt šajā situācijā

Uzrunā ES nedzirdīgo organizācijas prezidente **Helga Stīvensa** uzsvēra, ka cilvēki ar dažādiem veselības traucējumiem ir dabiska sabiedrības sastāvdaļa. Cilvēks var būt vesels pats, viņa teica, bet viņa ģimenē, darbabiedru lokā, uz ielas — visur blakus var būt cilvēki ar īpašām vajadzībām, kuri tādi piedzimuši vai tās iemantojuši savas dzīves laikā, ieguvuši nelaimes gadījumos, slimību vai ievainojumu rezultātā. Ikviena no mums jebkurā vecumā var nokļūt šajā situācijā.

Kāda ir cilvēka sajūta, nonākot šajā statusā, kādas ir viņa iespējas iekļauties citā sabiedrības daļā, piemēram, nedzirdīgo kopienā? Par to savās izjūtās dalījās 3 diskusijas dalībnieces. Katra — ar savu dzīves pieredzi un grūto meklējumu ceļu pie liktenis biedriem šajā gadījumā — nedzirdīgo sabiedrībā.

Katram sava dzīves pieredze

Esme Farbe (32 gadi) no ASV piedzīmusi kā nedzirdīga, ar kustību traucējumiem, jo vairāk tāpēc līdz 12 gadu vecumam dzīvojuši mājas četrās sienās savu vecāku aprūpē. Tad gan vecāki, gan pati sajutosi, ka tālāk tā vairs nedrīkst turpināt savu dzīvi. Sākusi mācīties zīmju valodu, pēc tam iestājusies nedzirdīgo skolā. Dzīve ieguvusi pavisam citu jēgu, un nu viņa jau dalās savā pieredzē ar līdzīgiem sev cilvēkiem.

Savas runas noslēgumā vi-

ņa aicināja klātesošos: lūdzu, nenovērsieties no mums, pieņemiet mūs tāds, kādi esam, un mūsu dzīve kopā ar jums iegūs daudz vairāk krāsu.

Džinetai Noisai (29 gadi, Kanāda) bija savas visai nežēlīgas domas par dzirdīgo sabiedrību: nedzirdīgie cilvēki dzirdīgos saprot daudz labāk nekā dzirdīgie nedzirdīgos. Dzirdīgajiem ir bagātākas zināšanas, bet tās viņus padara augstprātīgākus, tāpēc viņi norobežojas un uzskata, ka nedzirdība ir kaut kas ārpus normas, kas neļauj cilvēkam pilnībā sevi attīstīt un izpaust sabiedrībā.

Džinetas vecāki jau pirms meitas dzimšanas (7 mēn. vecumā mātes miesās) zināja, ka viņa piedzims nedzirdīga, ar to viņi samierinājās, bet tad nāca vēl jauns pārdzīvojums — traucētas kustības. Meitenei bija smaga bērnība. Viņa ļoti pārdzīvoja vienaudžu nicīgo attieksmi, bet reizē arī kaldināja rakstura stingrību un sev teica: mana nākotne atkarīga no manis pašas, ko un kā es darīšu, mācīšos, izturēšos.

Džineta pabeidza nedzirdīgo skolu, kur iemācījās zīmju valodu, iemantoja daudz draugu. Tagad strādā Nacionālajā veselības aizsardzības institūtā, nodibinājusi atsevišķu organizāciju nedzirdīgiem cilvēkiem ar kustību traucējumiem.

Šarmīne Leita (ASV) savu kārt dalījās pieredzē par savu ceļu uz nedzirdīgo sabiedrību. Viņa piedzīmusi kā piektais bērns — vienīgā nedzirdīgā savā ģimenē. Vecāki, to uzzinājuši, organizējuši mājas apmācību zīmju valodā visiem ģimenes locekļiem, lai meitene nejustos nesaprasta un vientuļa. Zīmju valoda — tā ir mana dzimtā valoda, bet pārējiem ģimenē svešvaloda, taču mēs saprotamies lieliski un es labi jūtos ar viņiem, kad satiekos, saka Šarmīne, kura tagad jau māca zīmju valodu citiem dzirdīgiem

vecākiem ar nedzirdīgiem bērniem. Viņas māte vada īpašu organizāciju šādiem vecākiem.

Šarmīne uzsver, cik liela nozīme ir jebkuras valodas prasmei, tai skaitā arī zīmju valodai, kurā runā vairāk nekā 70 milj. cilvēku ar dzirdes traucējumiem visdažādākās pasaules malās. Jo vairāk cilvēku ārpus šī loka zinās zīmju valodu, jo lielākas izredzes, ka zudīs aizspriedumi un ironiskā attieksme pret nedzirdīgajiem, kas valda sabiedrībā, pat ģimenē.

Nedzirdīgie nav invalīdi

Diskusijas dalībnieku kopīgais secinājums — nedzirdīgie nav invalīdi mūsdienu sabiedrībā lietotā jēdziena izpratnē. Tie ir cilvēki ar īpašām vajadzībām, kuras diktē nepieciešamība kompensēt dzirdes trūkumu. Un to var sekmīgi veikt, izmantojot mūsdienu tehnoloģijas sasniegumus. Vēl tikai ļoti daudz jāstrādā valstu valdībām, lai šīs iespējas arī pilnībā nodrošinātu savas sabiedrības nedzirdīgo daļai un novērstu pašreizējo nevienlīdzību un diskrimināciju, kas vērojama attiecībā uz visiem, ne tikai dzirdes invalīdiem.

Lielāka ietekme valdībās tāpēc būs organizācijām, kas veidos koalīcijas kopīgo mērķu sasniegšanai, vienosies prasībās par dzīves kvalitātes uzlabošanu cilvēkiem ar dažāda veida traucējumiem un īpašām vajadzībām. ♦

Sabiedrības Integrācijas fonds ar LNS Zīmju valodas centru parakstīja līgumu par ES Phare programmas finansējumu projektam

«Zīmju valoda — kā viena no saziņas iespējām»

Jaunumi
sākot ar 2.februāri
Zīmju valodas centrs strādā pirmdienās, trešdienās, piektdienās līdz pl.20.

Kas, kur, kad

notiek 2004. gadā

28. martā — 4. aprīlī
Nedzirdīgo pasaules maģijas festivāls

Vācijā, Leipcigā, e-mail:
[h.m.bormann & t - online.de](mailto:h.m.bormann&t-online.de)

11. — 13. aprīlī
Videokonference Tehnoloģijas nedzirdīgo izglītībā

Organizē Galaudetās universitāte Vašingtonā, ASV,
www.academic.gallaudet.edu/videoconf2004

17. — 22. maijā
3. Eiropas nedzirdīgo kultūras un mākslas festivāls

Notiek Stokholmā, Zviedrijā
www.stocholmsdf.org/dan

27. — 29. maijā
Starptautiskā konference Jaundzimušo dzirdes diagnostika

Itālijā, Cernobbio
www.biomed.polimi.it/nhs2002

21. — 24. jūnijā
20. starptautiskais kongress rehabilitācijas jautājumos

Oslo, Norvēģijā
www.ri-norway.no

29. jūnijā — 2. jūlijā
Starptautiska konference Tēma: Tehnoloģijas cilvēkiem ar redzes un dzirdes traucējumiem

Spānijā, Granādā
www.elec.gla.ac.uk/Events-page/CVHI/index.php

4. — 9. jūlijā
IFHOH 7. pasaules kongress
Tēma: iespējamās komunikācijas

Somijā, Helsinkos
www.ifhoh-helsinki2004.org

2005. gada 17. — 20. jūlijā
Tēma: Nedzirdīgo izglītības jautājumi
Nīderlandē, Māstrihtā
www.iced2005.org

Ceļā uz integrāciju

Rītausmieši saņem balvas

Ilze Kopmane

Jau otro gadu Rīgā notiek amatieratētru festivāls, ko organizē Rīgas Domes Kultūras pārvalde un VEF Kultūras pils.

Šogad iespēju tajā piedalīties izmantoja KC «Rītausma» drāmas kolektīvs, piesakot savu iestudējumu «Milošās sievietes».

Festivālā bija pārstāvēti 11 pašdarbības teātru kolektīvi ar daudzveidīgu repertuāru. To vidū tādi plaši pazīstami kolektīvi kā Rīgas pantomīma, VEF Tautas teātris, RTU un LU studentu teātri u.c.

Un arī mūsējais dzirdīgo publikai un žūrijai vēl nepazīstamais — no KC «Rītausma»! Visi rādīja savu veikumu, cik labi vien spēja, un cīnījās par Lielo un Mazo Tomu balvām (metālā darināts suvenīrs). Kompetenta žūrija vēroja un vērtēja, izvirzot labākos apbalvošanai 7 nominācijās, piemēram, labākā izrāde pieaugušo un bērnu kolektīvos, izteismīgākais mākslinieciskais sniegums, muzikālais un vizuālais noformējums, veiksmīgākā režija utt.

Par lielu patikamu pārsteigumu, Lielais Toms tika pasniegts arī nedzirdīgo aktieru kolektīvam ar formulējumu — «par saskaņotu ansambļa izrādi un artistiskumu». Bez tam mūsējiem tika arī Mazie Tomi par individuālu sniegumu: aktrisei Jolantai Znotiņai par Pjeretas lomu un Jautrītei Gromai par precīzu un spilgtu diktores darbu.

Režisore ZINTRA KUKŠA pastāstīja, ka nedzirdīgo aktieru izteismīgais sniegums radījis lielu pārsteigumu, pat šoku žūrijai, jo lielākā daļa klātesošo kaut ko tādu redzēja pirmoreiz. Tā patiešām bija integrācija dzirdīgo teātra vidē!

Kā tapa šis izgājiens sabiedrībā? Režisore saka, ka šī franču autora luga nav viegla. Tā no katra aktiera prasa lielu atdevi, smalku pieeju un iedziļināšanos lomā, bet no skatītājiem — neatslābstošu uzmanību, sekošanu notikumiem bez atrašanās no skatuvē notiekošā, citādi sižeta pavediens var pārtrūkt un nav iespējams izsekot intrigai.

VEF Kultūras pilī šī bija tikai trešā izrāde, kopš notika pirmizrāde 2003. gada maijā. Vēl vajadzētu spēlēt un spēlēt, lai pa īstam apgūtu savus tēlus, savu varoņu raksturus. Taču festivālā visi bija ļoti saņēmušies un iejutušies lomās, turklāt lieliski savu darbu veica arī vietējie «gaismu

meistari», un tas padarīja uzvedumu vizuāli izteismīgu. Tā nu prieks un gandarījums par rezultātu ticis visiem. Bet ko domā paši aktieri?

Olga Anufrijeva: Sākumā nevarēju iejusties Vecmāmiņas lomā, jo sirdi es jutos jaunāka nekā mana varone. Gribējās, lai režisore man iedala jautrāku, žiperīgāku lomu. Taču pamazām ar savu tēlu saradu, man tas pat iepatīkās. Vecmāmiņai ir savs raksturs, viņa ir viltīga, zina, ko grib utt.

Vispār esmu laimīga par katru lomu, ko man uztic. Teātrī esmu iekšā jau no jaunības. Kad māsas slimības dēļ nācās pārtraukt piedalīšanos pašdarbībā, to ļoti pārdzīvoju. Bet nu jau viss atkal kārtībā un spēlēšu, kamēr vien spēšu.

Anna Gončarova: Draudzene Rasma (Kurēna) mani, burtiski, ievilka šai lugā, jo biju jau ilgāku laiku prom no kolektīva. Savai varonei Ogistīnai dzīvē nemaz neesmu līdzīga, taču uz skatuves viņas ādā jutos lieliski. Viens traks, kaprīzs un untumains sievišķis, kuram patīk nepārtraukti žēloties par savām «slimajām» aknām, sirdi, nierēm utt. Tur ir ko spēlēt!

Vita Kamare: Man tika galvenā — Katrīnas loma. Es vēlējos tēvam atvērt acis uz viņu «milošajām sievietēm», kas patiešībā viņu izmanto un turas tikai pie viņa

naudas. Tas man arī izdodas — tēvs uz zina patiesību, bet fināls ir bēdīgs: viņš to nespēj pārdzīvot un nošaujas.

Tā nu, lūk, skatītājiem jāspriež, kas ir labāks: saldi meli vai rūgta patiesība. Katrīnas loma mani savaldzināja, citā nemaz nespēju sevi iedomāties.

Ilona Liniņa: Esmu Gabijas kundze, mājas saimnieka sieva, viņa 2 bērnu māte. Mani sapņi saistās ar ērtu, greznu dzīvi — auto, daudz naudas, mīļākais...

Uz lielās VEF pils skatuves jutos ļoti, neko neuztraucos, spēlēju tik savu lomu.

Ingūna Čauna: Mana varone ir otra meita, jaunieta bez īpašām iezīmēm. Bijušas spilgtākas lomas manā aktrises karjerā (piemēram, lugā «Pats savos tīklos»). Kopš 1982. gada esmu iejutusies vismaz 20 tēlos, un man tas patīk.

Jolanta Znotiņa: Ceļu uz skatuvi sāku ar melodeklamācijām, bet nonācu līdz šai savdabīgajai Pjeretas lomai lugā. Tā ir pievilcīga francūziete, kas dzīvo viegli, ar smalku eleganci uz sava brāļa rēķina.

Nākotnē ļoti vēlētos iestudēt kādu mo-noizrādi — vai rīu ar tekstiem, vai dziesmām.

Režisore vēl uzteic arī pārējos lugas aktierus: Rasmu Kurēnu, Juri Veidemani, Lienu Čerepko. Tas mums ir ļoti smalks

tamborējums, kur katram mezglīnam liela nozīme kopējā izšuvumā, viņa saka.

Īpaši atzīmē arī Jautrītes Gromas do-tības diktorteksta priekšnesumā, kā arī viņas spēja atrast risinājumu jebkurā neparedzētā situācijā uz skatuves.

Savukārt Jurim Veidemanim šoreiz ir ļoti savdabīga loma — viņš darbojas kā «ēna», aiz caurspīdīga priekšskara. Bet nu gluži kā reāls virieša spēks bijis vienmēr

līdzās, kad kaut kas jāuzbūvē, jānojauc, jāatnes vai jāaizvāc.

KC «Rītausma» direktore Maruta Pi-terniece kādā pēcizrādes dienā saaicināja kolektīvu kopā un sveica ar panākumiem festivālā. Pie tējas tases un liela klišēra visi vēlreiz dalījās savās izjūtās, sprieda par nākotnes nodomiem un nākamo iznā-cienu publikas priekšā. Kāds un kad tas būs — tas vēl pagaidām nav tā īsti no-

lemts. Gribētos cerēt, ka šis «smalkais tamborējums» nenogrims aizmirstībā un vēl vismaz kādu reizi iepriecinās tos ska-tītājus, kuri vēl lugu nav redzējuši.

Jā, arī šai atceres vakarā Jolanta Zno-tiņa izpildīja melodeklamāciju «Rīts» — to, kura tā patika visiem festivāla dalībniekiem svinīgajā noslēgumā. Man arī! Patiešām spilgts sniegums. ♦

Pieredze

Kultūras festivālā Slovākijā

Marika Antonova,
Raiņa skolas skolotāja

KAS? Raiņa vakarskolas nedzirdīgo kustību teātra grupa.

KUR? Trešajā starptautiskajā nedzir-dīgo kultūras festivālā Nitrā (Slovākijā).

KAD? 19. – 25.01.2004.

No labās — raksta autore kustību dialogā ar «amata māsu».

Priekšsajūta

Informāciju par Trešo starptautisko nedzirdīgo kultūras festivālu Nitrā saņēmām rudenī. Kāda nedzirdīga aktiermākslas studente, ko satīku pirms gada Brno (Čehijā), bija saglabājusi manu e—pasta adresi un, uzzinājusi par festivālu, atsūtīja informāciju arī man. Liekas dīvaini, ka nejauša tikšanās izrādījies tik nozīmīga. Tik daudz un ilgi biju meklējusi kontaktus ar citu valstu aktīviem nedzirdīgiem pašdarbniekiem, bet viss velti, un te pēkšņi aicinājums uz festi-vālu! Pirmoreiz mūžā novērtēju, ko nozīmē personiski kontakti, un visai dzīvei ieman-toju mācību: stāsti par savām interesēm un sapņiem citiem cilvēkiem, un ātrāk vai vē-lāk iespējas pašas tevi atradīs!

Toreiz, rudenī, iespēja doties turp, bez tam ar skolēnu grupu, likās tāls sapnis, tomēr šķita, ka jādara viss iespējams, un tad jau redzēs. Īpaši prātā palikuši ar skolēniem kopā svinētie Ziemassvētki, kad katrs savas slepenās vēlēšanās saraksti-

Dodamies ceļā!

jām uz lapiņām un sametām pudelē. Pirmo ierakstīju braucieni uz festivālu — tik ļoti to vēlējās, un tik neticami tas šķita. Pagāja trīs nedēļas, un šis sapnis bija piepildījies!

Spilgts bija 19. janvāra rīts: pamodā-mies rītausmā un, pie mikroautobusiņa lo-giem pieplakuši, vērojām, kā pār apsnigu-šiem Tatriem aust saule — koši sāta bum-ba starp dūmakaini ziliem mākoņu pala-giem. Pamazām debesis skaidrojās, pava-sarīgi spoža saule spīdēja tieši autobusa priekšējā stiklā. Likās — braucam uz Sau-les pilsētu.

Jau trešais festivāls

Nitras pilsētā starptautiska mēroga nedzirdīgo kultūras festivāls tiek organizēts jau trešo reizi, un ar katru gadu tas kļūst bagātāks un kvalitatīvāks: sākumā piedali-jušies tikai Slovākijas un Čehijas pārstāvji, otrajā reizē festivālam bijušas jau četras dalībvalstis, bet tagad sešas: Čehija, Slo-vākija, Nīderlande, Francija, Slovēnija un Latvija.

Festivāla galvenais organizators ir slo-vāku nedzirdīgo organizācija «Effeta», kuras pārzīnā bija festivāla praktiskā puse-ēdināšana, telpas, transports u.tml. Festi-vāls bija patiesi pārdomāti organizēts, un mums, jaunasa organizācijas («Efraims») pārstāvjiem, šī bija vērtīga pasākumu vadības pieredze.

Tuvāk iepazīstoties ar šīs organizācijas

darbu, secināju, ka darīts tiek neapšaubā-mi daudz: organizācija strādā ar nedzirdī-giem bērniem, ieinteresē dzirdīgo sabied-ribu zīmju valodas apguvē un organizē zīmju valodas kursus, sadarbojas ar vietē-jo katoļu baznīcu un nodrošina tulkojumu dievkalpojumos utt. Tomēr dzirdīgo līderu un brīvprātīgo darbinieku pārsvars organi-zācijā bija acīmredzams. Radās sajūta, ka nedzirdīgo aktīvistu šajā organizācijā ir ļoti maz, bez tam tie galvenokārt tiek norīkoti mazāk atbildīgos darbos. Vērojot to, skum-ji secināju, ka šī acīmredzot ir aktuāla nedzirdīgo un dzirdīgo savstarpējo attiecību problēma ne vien Latvijā, bet arī citās valstīs. Ne tikai nedzirdīgajiem jāmacās uzņemties iniciatīva, bet arī dzirdīgajiem jāmacās — īstajā brīdī pakāpties solīti at-pakaļ, atteikties no tik ierastā aizbildniecī-skuma un dot iespēju nedzirdīgajiem lemt par sevi pašiem un rīkoties pašiem. ➔

No labās — par ko diskutē Inese Immure?

Kas ir Latvija?

Bijām pārsteigti, ka visos festivāla materiālos bijām ierakstīti kā Lietuvas pārstāvji un ilgi nācās skaidrot, ar ko Latvija no Lietuvas atšķiras. Pat semināra telpā mūsu grupai par godu tika izkārtas Lietuvas karogs. Ik uz soļa saskārmies ar to, ka citām festivāla dalībvalstīm ir ļoti maz informācijas par mūsu valsti — arī tāpēc, ka Latvijas pārstāvji reti piedalījušies starptautiskās nedzirdīgo kultūras aktivitātēs. Līdz ar to jutām īpašu atbildību godam pārstāvēt savu valsti, stāstīt par tās kultūru, vēsturi, tradīcijām un nedzirdīgo dzīves aktualitātēm. Kā festivāla noslēgumā smējās viena no festivāla organizatorēm, tagad viņa mūžam atcerēsies, kas ir Latvija, un tās karogu varēs nakts vidū uzziņēt.

Teātra nodarbības

Pirmās trīs festivāla dienas aizritēja teātra nodarbībās, ko vadīja teātra speciālisti no Čehijas — Brno Mūzikas un teātra augstskolas nedzirdīgo nodaļas studenti. Nodarbības bija galvenokārt domātas nedzirdīgiem bērniem: sākotnēji tika zīmju valodā izstāstīta populāra pasaciņa, papildinot stāstījumu ar krāšņiem zīmējumiem un lellēm, tad pasakā redzētais tika iesaistīts dažādās rotaļās un aktivitātēs: vajadzēja zīmēt, līmēt, veidot, kustēties un iejusties dažādās emocijās. Sākumā leņpi raucām lūpu par to, ka esam taču pieauguši, taču vēlāk aktīvi iesaistījāmies nodarbībās, un daudz kas no redzētā izrādījās interesants un pašu nodarbībās izmantojams.

Nodarbību bērnišķīgums nebija nejaus: šādā veidā Čehijā un Slovēnijā tiek mācīti nedzirdīgi bērni. Zīmju valoda viņiem palīdz uztvert pasakas domu, kas lasot varētu viegli paslidēt garām. Tādējādi bērns tiek ieinteresēts literatūrā, savukārt dažādi uzdevumi attīsta bērna spējas atainot emocijas ar kustībām, mimiku, krāsām...

Visaizraujošākā visai mūsu grupai bija žonglēšanas nodarbība, ko vadīja jauna meitene Adela, teātra doktorantūras studente, kas īpaši ieinteresējusies par iespējām sasaistīt teātra priekšnesumu ar cirka mākslas elementiem un pat veikusi zinātnisku pētījumu par to. Divas stundas viņas vadībā mētājām bumbiņas un riņķus, ripinājām šķīvjus un dažādus likai cirka iepriekš redzētus rīkus — mums bija iespēja to visu pašiem aptaustīt un izmēģināt. Tā kā pagājušajā vasarā biju piedalījies Adelas organizētā žonglēšanas nometnē Čehijā,

tas tikšanās ar cirka mākslu man bija atkalredzēšanās ar kaut ko mīlu, bet aizmirstu.

Vēlreiz nodomāju, ka būtu vērts arī Latvijā, īpaši nedzirdīgo vidē, popularizēt žonglēšanas mākslu, jo tā bagātina teātri un ir vienlīdz pieejama gan dzirdīgiem, gan nedzirdīgiem cilvēkiem.

Seminārs

Ceturtdā festivāla diena bija velīta semināram. No runātājiem spilgti atmiņā iespiedās nedzirdīgs holandiešu politiķis un nedzirdīga teātra skolotāja no Slovērijas — abi spilgti piemēri tam, ka ar uzņēmību un lielu darbu arī nedzirdīgs cilvēks var piepildīt vislielākos sapņus. Skatījos uz šiem talantīgajiem, pašapzinīgajiem cilvēkiem ar dziļu cieņu un prieku un nodomāju, ka iespēja redzēt tādus piemērus noteikti ir iedrošinājums arī maniem skolēniem neapstāties pie nolemtības būt šuvējai vai galdniekam, bet cīnīties par saviem sapņiem.

Festivālā izraisījās diskusija par dzirdīgo traucējošo aktivitāti nedzirdīgo vidē. Holandiešu pieredze šajā jomā izrādījās visveiksmīgākā — viņi noorganizējuši kursus 15 talantīgiem nedzirdīgiem jauniešiem, kas pusgada laikā apmācīti izteikt un aizstāvēt savu viedokli, vadīt pasākumus, uzņemties atbildību u.tml. Pēc sešiem mēnešiem jaunie nedzirdīgo dzīves vadītāji uzsāka darbu un izrādījās patiesi veiksmīgi lideri. Dzirdīgajiem vairs nebija nekādas vajadzības uzņemties iniciatīvu.

Teātra priekšnesumi

Divas pēdējās festivāla dienas aizritēja, vērojot dažādu valstu profesionālu un amatiereteātru priekšnesumus. Mums bija jāuzstājas programmas pašās beigās — īsi pirms festivāla noslēguma. Iepriekšējais vakars līdz vienam nakts aizritēja mēģinājumos, un varēju tikai apbrīnot skolēnu gatavību vēlreiz un vēlreiz alkārtot tos pašus soļus, lai nākamajā dienā viss izdotos godam. Pati biju nogurusi festivāla lielās slodzes dēļ: katru rītu pl. 7 brokastis, pl. 8 nereti jau sākās festivāla programma, vakarā ap pl. 21 bijām brīvi, bet kurš tad ies gulēt reizē ar vistām? Zinu, ka skolēni, iepriecināti par iespēju nedēļu dzīvot zīmju valodas vidē un sarunāties ar līdzīgiem jauniešiem no citām valstīm, gulēt katru nakts gāja divos, trijos vai pat četros, tāpēc biju patiesi iepriecināta par viņu disciplinētību un aktivitāti līdz pat nedēļas beigām.

Brīnišķīgs piedzīvojums mūsu

teātra grupai bija sadarboties ar profesionālu gaismotāju, un visi bijām vienprātīgi, ka festivālā tik labi izskatījāmie, arī pateicoties apgaismojumam: vai tā bija emocionāla deja «*Bessame mucho*» par divu cilvēku attiecībām ar balto gaismas apli skatuvas tumsā vai traģiskais «*Nemiers*» ar sarkanajiem asins laukiem, vai «*Gadalaiki*» ar zilgano pavasara gaismu un rudens vētru zibšņiem — viss pēkšņi izskatījās tik skaisti, tik īpaši mums pašiem! Laikam arī nekad nebijām gatavojušies un uzstājušies ar tik lielu atdevi, tāpēc par rezultātu bijām ļoti gandarīti.

Enģeļi

Nebūtu pateikts viss par festivālu, ja nepieminētu enģeļus — cilvēkus, kas bija kopā ar mums un padarīja braucieni tik neatkārtojamu.

Mums veicās ar sirsniņu šoferīti, ko komplektā ar mazu, ērtu un mājīgu autobusiņu dabūjām pēdējā brīdī, pie tam tik pieņemamā cenā, ka visi varējām atļauties šo ceļojumu.

Mums paveicās ar grupas vadoni — slovēņu meiteni Annu, kas visu nedēļu bija kopā ar mums, pulcināja un vadāja mūs kā cāļumāte, stāstīja, tulkoja, pat uz Bratislavu (Slovērijas galvaspilsētu) brauca kopā ar mums un pa ceļam sīki, smalki izstāstīja Slovērijas vēsturi.

Mums necerēti laimējās satikt Nitrā latviešu sievieti, kas agrāk strādājusi tūrisma jomā un ar kuras gādību atceļā redzējām ievērojamāko Slovērijas pili, uzkāpām kalnos un pabijām gandrīz paradīzē: atpūtas kompleksā ar baseiniem un piecām pirtīm, kur, baltos dvieļos tīti, staigājām kā senie romieši un jutāmies lutināti.

Visbeidzot, mums laimējās vienam ar otru: bija jauki divas diennakts kopā būt maziņā autobusā un sešas dienas pavadīt sašpringtā festivāla režīmā, bija jauki nakts viesnīcas foajē mēģināt «*Gadalaikus*» un tumsā pie ēstuve Polijā dejot dažādu tautu dejas. Bija jauki būt kopā, un vēl tagad, satiekot cits citu, mēs sarunās atgriezāmie pie festivāla un smaidām.

Pēcsajūta

Vai tiešām tas viss bija? Brīžam sev jautāju. Bija gan. Un ne tikai tādēļ, lai palaikam mums būtu, par ko smaidīt, bet arī tādēļ, lai mēs kaut ko mainītu dzīvē, ko dzīvojam šeit. Atceros pasakas, ko čehu jaunieši spēlēja bērniem,

holandiešu organizētos vadības kursus nedzirdīgiem jauniešiem, atceros sarunu ar nedzirdīgu pedagogu zinātnieci... Un zinu, ka mums ir daudz ko darīt. ♦

Jaunieši!

Nedzirdīgo jauniešu un viņu draugu organizācijas «Efraims» 1. gada jubilejas pasākums 28. februārī KC «Rītausma»

Programmā:

pl. 14 - 18 Seminārs «Izglītības iespējas»
Semināru vadīs speciālists no Profesionālās karjeras izvēles centra, psihologs, nedzirdīgie jaunieši.

pl. 18 Informatīvā izdevuma «Tilts» prezentācija

pl. 19 Koncerts
Uzstāsies īpaši viesi, skolēni no Raiņa vakarskolas un Valmieras skolas, pašdarbnieki. Būs intervijas ar vakara viesiem.

pl. 21 Balle. Dejas, rotaļas, zviedru galds.

Uz semināru un prezentāciju var ierasties ikviens interesents. Uz koncertu ierasties ar ielūgumiem, vēlams iepriekš pieteikties.

Iepriekšpārdošanā: «Efraima» biedriem Ls 1,- pārējiem Ls 1,50.

Uz vietas: «Efraima» biedriem Ls 1,50, pārējiem Ls 2,-. Var pieteikties pie U. Ozola (mob.tel. 6302279) vai I. Kalniņa (mob.tel. 6869512).

Laipni lūdzam ierasties uz šo pasākumu atbilstošos tērpos, ņemot līdzi labu garastāvokli un svētku noskaņu! Gaidīsim jūs!

Rīgas biedriba informē

Pateicoties Rīgas Domes finansējumam, Rīgā dzīvojošajiem dzirdes invalīdiem, sākot ar 1. februāri Elvīras ielā 19 bezmaksas pieeja internetam un apmācība interneta lietošanā. Sīkāk par to LNS Komunikāciju centrā pie Edgara Vorskla.

Piemīņas vārdi

**Marta Leimane,
dz. Mūrniece**

1923. 21.12. — 2003. 22.12.

Mūžībā aizgājusi Smiltenes ilggadīgā biedre un aktiviste Marta Leimane. Viņas mūža gājums pelnījis šos piemiņas vārdus. Paraudzīsimies kopā uz to!

Marta dzimusi Igaunijā. Bērnu dienas pagājušas vecvecāku pirktajā zemes gabalā ar jaunbūvēto māju. Skolas gaitas aizritējušas Valmieras kurl-

mēmo skolā. No 1946. gada Marta ir viena no pirmajām Valmieras biedrības dibinātājām kopā ar savu skolas biedru Jāni Leimani, Valmieras biedru pulciņa aktīva biedre. Pēc skolas beigšanas Marta dzīvoja Smiltēnē pie mātes un brāļa. Drīz vien kopīgā darbošanās jau niešus satuvināja un Jānis ar Martu slēdza laulību. Piedzima meita Ilga, par kuru ļoti rūpējās paši Marta un Jāņa māte.

Vēlāk meita Ilga beidza Ļeņingradas logopēdisko augstskolu un sāka strādāt Rēzeknes bērnu Nedzirdīgo skolā par direktora vietnieci.

Martai bija garš darba mūžs. Darbā iestājās 1949. gada novembrī, tūlī pēc biedrības nodibināšanas un sāka strādāt par audēju, pēc tam bija šuvēja un gatavās produkcijas iesaiņotāja Smiltenes ražošanas iecirknī līdz aiziešanai pensijā atpūtā.

Marta bija kluss, bet rosīgs cilvēks, mīlēja kārtību visās lietās. Brīvajā laikā iekopa savu dārziņu, nodarbojās ar trauko-

Bet ne jau vienmēr lemts solot pa gludu, rozēm kaisītu ceļu. Nācās pārciest smagu triecienu — pēkšņi saslima meita Ilga, kura 1995. gada rudenī bija jāpavada Mūžības ceļā... Bet vēl pēc 4 gadiem pēc smagas slimības no dzīves šķīrās Martas dzīvesdraugs Jānis. Tie bija smagi pārdzīvojumi, un Marta rada mierinājumu, biežāk nākot uz klubu, biedru vidū remdējot zaudējumu sāpes un mazinot vientulības sajūtu.

Marta savu 80 gadu jubileju sagaidīja, būdama smagi slima, un otrā dienā pēc tās aizvēra acis uz mūžu... Nu mums Smiltēnē nav vairs Leimaņu ģimenes. Sirdi paliks vien gaišas atmiņas par kopā aizvadīto laiku. Mēs, smiltēnieši, Martas piemiņai veltām šīs dzejas rindiņas un viņas foto no biedrības arhīva (1989):

*Laiks apstājas ar skarbu piesitienu,
Nav rītdienas, ir tikai vēja balss.
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.*

*Biedru grupas vārdā
Dzintra Herbste*

Īpašie sveicieni

LILJAI FELDBERGAJ

Tas ir tik labi, ka ziemā dzīvas puķes var dāvināt. Ka karstā, tveicīgā vasaras dienā sniegu uz plaukstas var paturēt.

Sirsniņi apsveicam lielajā dzīves jubilejā!

Bijušie klasesbiedri

ELMĀRAM CIELAVAM

Esam priecīgi būt kopā ar Jums domās, darbos, sportā, sveicot Jūs 45. dzīves gadskārtā.

Lai arī turpmāk dzīvē

Jūs pavada dzīves prieks un draugu saime, laba veselība, daudz ieceru un spēka tās piepildīt.

Savu ilggadīgo aktivistu sveic RSK "Nedzirdīgo Sports"

ZIGMUNDAM ŽOHOVSKIM

Vēl ilgus gadus stīpram būt, Daudz prieka vēl no dzīves gūt.

Tev sauli sirdi saglabāt

Un dzīvi mīlēt nepārstāt!

Sveicam lielajā jubilejā

— 65. dzimšanas

dienā. Prieku, laimi,

veselību novēl

RSK "Nedzirdīgo Sports"

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas invalidu biedrība Reģ. Nr. 000803006

Ziedojumu un dāvinājumu pārskats 2003. gadā

I. Atlikums pārskata gada sākumā Ls 203, -

II. Pārskata gadā saņemto ziedojumu un dāvinājumu kopsumma Ls 5795,30

1. Latvijas Republikā reģistrētās juridiskās personas:

SIA "Jura apgāds"	LV-40003346227	Ls 172,28
A/S "Recipe plus"	LV-40003251509	Ls 2153,95
A/S "Recipe plus"	LV-40003234547	Ls 1672,37
A/S "Olainfarm"	LV-40003007246	Ls 779,09
SIA "Klipman saule"	LV-40003323493	Ls 137,92
SIA "Lido"	LV-40003022654	Ls 46,32
SIA "DIKK"	LV-40003070955	Ls 44,50
SIA "Dangas"	LV-40003276790	Ls 39,13
SIA "Pingons"	LV-40003250185	Ls 39,34
SIA "Valde"	LV-40002010747	Ls 108,74
A/S Rīgas farmaceitiskā fabrika	LV-40003000765	Ls 295,03
SIA "Salas zivis"	LV-40003440742	Ls 105,82
SIA "Vette L"	LV-40003304863	Ls 129,07
SIA "Unifleks"	LV-40003395896	Ls 9,74

Kopā, Ls 5733,30

2. Ārvalstu juridiskās personas —

3. Fiziskās personas (rezidenti) —

4. Fiziskās personas nerezidenti —

5. Anonīmi (nezināmi) ziedotāji un dāvinātāji Ls 62,00

6. Ziedotāji —

III. Ziedojumu un dāvinājumu

izlietojuma kopsumma Ls 5546,30

1. Neierobežotais lietošanai paredzēto

ziedojumu un dāvinājumu izlietojums — Ls 5546,30

1.1. Naudas ziedojumi, t. sk. Ls 62,00

1.1.1. Fonendoskopa un tahometra iegāde Ls 14,67

1.1.2. RHB telpu inventarizācijas izdevumi Ls 24,31

1.1.3. Kancelejas preču iegāde biroja vajadzībām Ls 23,02

1.2. Mantiskie ziedojumi, t. sk. Ls 5484,30

1.2.1. Bezmaksas zāļu izsniegšana invalīdiem Ls 1853,10

1.2.2. Dāvanas RLIB biedriem

dažādos pasākumos Ls 458,28

1.2.3. Pacīņu izsniegšana invalīdiem Ls 3126,6

1.2.4. Bankets "Lido" Ls 46,32

2. Ierobežotai lietošanai paredzēto ziedojumu

un dāvinājumu izlietojums —

3. Noteiktam mērķim paredzēto ziedojumu

un dāvinājumu izlietojums —

IV. Atlikumi pārskata gada beigās (medikamenti) Ls 452,-

RLIB valdes priekšsēdētāja: Irīna Indāne

Apmaksāta publikācija

Līdzjūtības

☞ *Lēni izdzīst dzīves svece,*

Paliek mājās kaktiņš kluss...

Noliecam galvas un skumjās atvadāmies no

LAIMOŅA MARTUNEĻA — mūsu bijušā kai-

miņa Skrīveros. Izsakām dziļu līdzjūtību dzīves-

biedrei Gaidai, guldot viņu smilšu kalniņā.

Zibartu ģimene

☞ *Ilgu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji,*

Lai nu viegli zemes māte Pārklāj savu seģeniti.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Varim Strazdi-**

ņam, no māmuļas atvadoties.

SIA «SIVA» kolektīvs

☞ *Šai zemē, šai saulē — Te atnācu viesoties.*

Viņa saule, viņa zeme — Tā visam mūžiņam.

Izsakām dziļu līdzjūtību **Dzintrai Herbstei**, māti

aizvadot mūžībā. Lai māmuļai mierīga mūža

dusa zem sniega klātajām Latvijas velēnām.

LNS valde, laikraksts «Kopsoli»

Pateicība

Izsaku sirsnīgu pateicību

radiem, draugiem un

Kuldīgas biedrības bied-

riem par apsveikumiem

manā dzīves jubilejā.

No visas sirds paldies vēl

un vēlreiz.

Amanda

Pārdod

Nelielu augļu dārzu Torņakalnā. Ļoti laba satiksme, dārzu apsargā. Lēti! Par cenu vienosimies.

Ja šis piedāvājums interesē, sūtiet īsziņu uz tel.6045369.

Sporta ziņas

Ar šautriņām «Iļģuciemā»

deafpepe

Katru jaunu gadu Latvijas nedzirdīgie sportisti sāk ar šautriņu mešanu (darts). Šoreiz 24. janvārī Latvijas čempionāts notika Rīgā, kultūras centrā «Iļģuciems».

Uz šīm sacensībām pieteicās 22 vīrieši un 6 sievietes no 3 klubiem. Sievietēm par čempioni kļuva Maira Damberga no Rīgas, aiz viņas palika Jelena Maļceva no RSK «NS» un Inita Puhovska (SK «Tālavas NS»).

Vīriešiem spēles notika piecās apakšgrupās, izsijājot divus stiprākos. Čempiona godā iekļuva Pēteris Kursītis (attēlā — no labās) no SK «Tālavas NS», aiz viņa Ivo Mostovs un Sergejs Vorobjovs, abi no RSK «NS».

Vēl interesanti tas, ka paralēli mūsu sacensībām notika arī dzirdīgo Rīgas pilsētas Kurzemes rajona čempionāts, kurā piedalījās šautriņu metēji no visas Latvijas, arī no Lietuvas. Šajā čempionātā ar dzirdīga-

jiem sacentās arī labākie nedzirdīgie šautriņnieki savās apakšgrupās. Un te pārsteigums — iesācēju grupā 2.vietu ieguva Rīgas Nedzirdīgo bērnu internātskolas audzēknis Aleksejs Smirnovs.

Jāpiezīmē, ka Pēterim Kursītim šajā sporta veidā veiksmīga bija arī vecā gada nogale: vienā nedēļā uzvara divos turnīros starp dzirdīgajiem — Vecrīgas krogā «ALA» viņš ieguva Ziemassvētku kausu, bet Kauguru «Klondaikā» elektronisko darts.

Dzirdīgo turnīros pagaidām aktīvi piedalās tikai 3 nedzirdīgie. Varu teikt, ka dzirdīgie organizatori labprāt pieņem mūs savā vidū un priecājas par mūsu uzdrīkstēšanos un varē-

šanu. Ja jums ir vēlšanās šādi izmēģināt spēkus, jautāiet par mob. tel.6315198 (SMS) vai pa e-pastu: deafpepe@baltinet.lv

Bērniem arī patīk

Mūsu bērni vecumā līdz 12 gadiem piedalījās Rīgas pilsētas Kurzemes rajona čempionātā šautriņu mešanā uz magnētisko mērķi. Jauzsauc viņiem liels «BRAVO».

Meiteņu grupā pirmajās trijās vietās ierindojās mūsējās: Māra Kursīte (10 gadi), Elīna Žurakovska (7), Elza Zariņa (4).

Zēnu grupā 2.vietu ieguva Jānis Vanags (6 gadi), un visi saņēma medaļas un piemiņas balvas. ♦

Tikpat kā teātri

«Šahs ir cilvēka prāta pārbaudes akmens».

Šahs piesaista daudz cilvēku, to vidū arī nedzirdīgos. Šaha kluba «ŠaDa» biedru pilnsapulcē A.Priedītis ierosināja rīkot šaha divcīņu.

Atsaucoties uz laikrakstā «Kopsoli» paziņojumu, pagājušā gada nogalē — 27.decembrī mūsu šahisti pulcējās KC «Rītausma» uz šaha divcīņas un dambretes ātrspēles sacensībām. Šoreiz nācās sacensties šahā un dambretē. Ne visiem vienlīdz veicās. Vienam stiprā puse šahs, citam otrādi. Sacensības notika divās kārtēs.

Interesanti, ka labākos rezultātus uzrādīja pats sacensību iniciators. Un tā: 1. Aivars Priedītis (attēlā — 1. no labās),

2. Dmitrijs Kļušenkovs, bet 3. vietu ieguva Ēvalds Klušs. No viņa mazliet atpalika Jānis Mesters. Sacensību uzvarētāji saņēma balvas.

Sacensību noslēgums noritēja draudzīgā atmosfērā, iztukšojot līdzpaņemtos groziņus, noskatoties video ierakstus par šaha kluba «ŠaDa» 5 gadu jubileju un Pasaules šaha čempionāta norisi.

Interesantākās šaha partijas var vērot tāpat kā teātra

izrādes. Dažs spēlētājs pielieto drošus, uzbrūkošus gājienu, cits izmanto ilgstošu aizsardzību, nogurdinot pretinieku un cerot uz viņa kļūdām, lai tās izmantotu savā labā. Kāds cits nervu spriedzē izraisītos apstākļos nodemonstrē aukstasinību un uzvar. Cik spēlētāju, tik variantu!

Pārrunājot un pārdomājot redzēto, var teikt, ka šahs mūsdienās tiešām ir reizē gan sports, gan māksla, gan zinātne.

Kas, kur, kad

21. februārī,

pl. 8 — 13

Latvijas Nedzirdīgo
čempionāts
zemledus
makšķerēšanā.

Valmieras rajonā, Vaidavas ezerā (veikalā var iegādāties licenci, vienam cilvēkam 0,30 Ls).

□□□

13. — 14. martā

Latvijas Nedzirdīgo
čempionāts šahā
KC «Rītausma».

□□□

20. — 21. martā

Latvijas Nedzirdīgo
čempionāts
basketbolā

Arkādija sporta kompleksā, Rīgā, Uzvaras bulvārī 10, 20. martā no pl. 11 — 20, 21. martā no pl. 9 — 15. Komandu pieteikumi jāiesniedz LNSF līdz š.g. 12. martam.

Sēru vēstis

† LAIMONIS MARTUNELS
1932.25. XII — 2004. 10. I
Rīgas biedriba

†
Klavē Mātes dvēselīte
Pie Dieviņa namdurvīm.
Tec, Dieviņ, sagaidīt,
Laid iekšā māmuliņu.
Izsakām dziļu līdzjūtību Dzintraī Herbstei, māmiņu smilšu kalniņā pavadot.

Smiltene RB Valdes locekļi,
Jaunpiebalgas grupas biedri

†
Es aizeju un tomēr palieku —
Gan baltajā saulē,
Gan zilajā jūrā,
Gan šalcošā vējā —
Es esmu pie jums.
Jūtam līdzī Irēnai Lācei, mīļo tēti zemes klēpi guldot.

Krustmeita, Elita, Aivars,
Dainis, Normunds

†
Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.
Skumju brīdī esam kopā ar Antoniju Caicu, zaudējot dzīvesbiedru.

Rēzeknes biedriba